

hed for at løse de opgaver, som alle partierne i valgkampen var ude at love man ville løse.

Så det er alt i alt et sort finanslovsforlig, vi står med. Anderledes kan det jo heller ikke være, når man laver forliget med Venstre og De Konservative i stedet for at bygge videre på de gode erfaringer, vi har haft de sidste to år, hvor der er indgået finanslovsforlig mellem regeringen og SF, og hvor det har været ene positive nyheder, sociale forbedringer, miljømæssige forbedringer, uddannelsesmæssige forbedringer, der har været det dominerende i billedet.

De mere grundige kommentarer til regeringens forlig med de borgerlige skal jeg vende tilbage til i morgen, hvor vi får den store og principielle debat om finanslovsforslaget.

De af regeringens ændringsforslag i dag, som markerer nogle af de her resultater i forliget, vil vi selvfølgelig stemme imod. Så er der andre ændringsforslag fra regeringen, som vi kan støtte; det er f.eks. udmøntningen af satsreguleringspuljen, som er en af de få positive ting. Der har SF jo en gammel aftale med et flertal af partier her i Folketinget om udmøntning af satsreguleringspuljen, og det er igen i år lykkedes at udmønte den på en særdeles fornuftig måde, så der bliver gennemført gode sociale forbedringer. Det vil vi selvfølgelig også støtte ved afstemningen.

Vi vil også støtte nogle af de merbevillinger til kriminalforsorgen, der er lagt op til. Også dér har vi en slags aftale med regeringen om, at det er noget, vi skal forhandle i det nye år, sætte mere kriminalpolitisk indhold på, og det er vi selvfølgelig parate til.

SF har også stillet sine egne ændringsforslag, og de ændringsforslag skal først og fremmest dokumentere, at det var muligt at prioritere på en anden måde. Vi har derfor i bemærkningerne til vores ændringsforslag lavet lige præcis en opstilling, som viser, at i stedet for at lempe selskabsskatten for de allerstørste aktionærer her i landet, i stedet for at afskaffe aktieomsætningsafgiften, i stedet for at nedsætte skatten på jord, i stedet for at afskaffe arbejdsmarkedsbidraget for arbejdsgiverne, i stedet for at bruge 3,4 mia. kr. til at øse ud til de bedst stillede i vores samfund, så kunne man, hvis man lod være med det, undgå mange af nedskæringerne.

Man kunne fjerne nedskæringen på boligstøtten, på Socialministeriets område, man kunne undgå de grove nedskæringer på taxametrene på uddannelsesinstitutionerne, man kunne undgå besparelsen på medicintilskuddet, og så

kunne man endda samtidig skabe plads til mange nye forslag til politik.

Vi har nævnt bedre uddannelsesplanlægning, uddannelse af flere social- og sundhedshjælpere, jobrotation, hvor der skabes bedre mulighed for at dele arbejdet ude på arbejdsmarkedet, godkendelsesordning for kemiske stoffer, så vi strammer op på arbejdsmiljøpolitikken, efteruddannelse, bedre økonomi for studerende med børn, bedre boligstøtte for enlige forsørgere, målrettet forskning på sundhedsområdet, bedre byfornyelsesindsats, kulturpolitiske nyskabelser som spillesteder og billedkunst. Kulturanlæg i provinsen kunne der også blive en pulje til. Der kunne blive bedre kollektiv trafik. Der kunne blive en solcellehandlingsplan. Der kunne blive penge til materieforsyning på sygehusene, og der kunne også blive penge til bedre velfærd i kommunerne, sådan at de havde bedre mulighed for at leve op til deres forpligtelser på hjemmehjælpsområdet og på daginstitutionsoverområdet.

Alt det kunne man have fået i stedet for for de 3,4 mia. kr. Det er selvfølgelig et valg, som forligspartierne har truffet, når de synes, det var bedre at dele skattelettelse ud til det store erhvervsliv, bedre at dele skattelettelse ud til aktionærerne, i stedet for at løse de her samfundsopgaver.

Vi synes, det er et fuldstændig forkert valg, og det er derfor, vi i vores lange stribe af ændringsforslag i dag har ønsket at vise, at det krone for krone kunne have ladet sig gøre at bruge pengene på en helt anden måde, sådan at der var sociale fremskridt, uddannelsesmæssige fremskridt, miljøpolitiske nyskabelser.

Vi får se, hvordan afstemningen bliver, men det er jo desværre temmelig forudsigeligt; at regeringsblokken har bundet sig til Venstre og De Konservative. Og selv om jeg kunne forstå på hr. Jan Petersen, at det gjorde ondt på ham at stemme imod nogle af SF-forslagene, ville han jo nok alligevel gøre det, fordi han har pantsat sig til Venstre. Det er Venstre, der i dag bestemmer, hvad hr. Jan Petersen må stemme til de her ændringsforslag.

Enhedslisten har også stillet en stribe ændringsforslag. De fleste af dem går i samme retning som vores, og dem kan vi selvfølgelig støtte. Der er måske lige tre enkelte af forslagene, jeg skal sige noget særligt om.

Enhedslisten har et forslag om at afskaffe satsreguleringspuljen; det stemmer vi selvfølgelig imod. Vi mener, der er lavet en fornuftig